Sportel-Reglement

for

Rettens-Betjente i Island.

Aukatekju-Reglugjørd

fyri

Réttarins Þjóna á Íslandi.

Frederiksberg, den 10de September 1830.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vi Frederik den Sjette,

af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, gjøre vitterligt: at, da der hidtil ikke have været foreskrevne faste og almindelige Regler for de Betalinger, som paa Vort Land Island skulle erlægges for de Forretninger, som udføres af Rettens Betjente sammesteds, saa have Vi været betænkte paa at afhjelpe denne Mangel. Efterat have indhentet de i saa Henseende fornødne Oplysninger, have Vi overveiet, hvorledes denne Gjenstand kan ordnes paa en til Beboernes Vilkaar og de øvrige Forhold paa bemeldte Vort Land svarende Maade, og have nu allernaadigst fundet for godt, at byde saaledes som følger:

1ste Capitel.

Om de Betalinger, som blive at erlægge i Anledning af de egentlige Tingsager.

§ 1.

For Stevnings Udtagelse, naar Parten, i Stedet for at udstede Kaldsseddel, forlanger Stevningen udstedt under Dommerens Haand og Segl, dog efter det af Parten indgivne Concept, 20 ß.

Vér Fridrik hinn Sjötti,

af Guds Náð, Konúngur í Danmörk, Vinda og Gauta, Hertogi í Slésvík, Holstein, Stórmæri, Péttmerski, Láenborg og Oldenborg,

Gjörum vitanlegt: að þar fastar og almennilegar reglur ekki híngaðtil hafa verið fyrirskrifaðar fyri þeirri borgun, er á Voru landi Íslandi greiðast á, fyrir þær aðgjörðir, er þar af Réttarins þjónum framkvæmdar verða, svo hefir Oss verið hugað um það, að ráða bót á þessum bresti. Eptir að Vér höfum útvegað þær í því tilliti nauðsynlegu skírslur, höfum Vér yfirvegað, hvornig þettað efni geti lagast á þann hátt, er vel egi við nefnds Vors lands innbyggjara kjör og aðrar kríngumstæður — og hefir Oss nú allranáðugast þóknast að skipa þannig sem eptir fylgir:

1ti Kapítuli.

Um þá borgun er greiðast á, viðvíkjandi eginlegum þíngamálum.

§ 1.

Fyri stefnu úttekníng, þegar málsparturinn, í staðinn fyrir að útgefa fyrikallssedil, beiðist þess, að stefnan verði útgefin undir dómarans hönd og innsigli, þó eptir því af málspartinum inngefna uppkasti, gjaldist 20 skildíngar.

§ 2.

For Sagens Anhængiggjørelse og videre Behandling, og derunder Protocollens Forelse, 48 ß.

§ 3.

For Sagens Paakjendelse 48 ß., som betales ved Sagens Optagelse til Dom.

§ 4.

Forsaavidt der under samme Sag udtages flere forskjellige Stevninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyhrer at udrede for hver Stevning især. — Det i § 3 omhandlede Gebyhr bliver at tilsvare af Sagsogeren, men, forsaavidt Contrasøgsmaal finder Sted, tillige af Contrasagsøgeren.

§ 5.

For ethvert Vidne at afhøre 16 ß.

For Contraqvæstioners Fremsættelse erlægges ingen særlig Betaling.

§ 6.

For Mænds Udnævnelse til Syns- eller andre deslige Forretninger betales 16 ß, og ligesaameget betales for Forretningens Beedigelse, saavelsom for enhver anden Eeds Modtagelse udenfor Vidneføring.

§ 7.

I Skriverløn betales, hvad enten det er Tingsvidner, eller Domsacter, eller Kjendelsesacter, eller simple Afskrifter, for Arket 24 ß., Skrivematerialier derunder indbefattede.

§ 2.

Fyri sakarinnar fyritekt og frekari medferd, ad medreiknadri innfærslu í þíngbókina, 48 skildíngar.

§ 3.

Fyrir uppádæming málsins 48 skildíngar, sem borgist undir eins og sökin er til dóms upptekin.

§ 4.

Ad svo miklu leiti fleiri adskiljanlegar stefnur úttakast í sama máli, eiga þau í 1 og 2 §§ nefndu réttargjøld ad greidast fyri hvorja stefnu sérílagi. Þad í 3 § tiltekna réttargjald á ad greidast af saksóknaranum, enn, ef Contramálssókn skedur, líka af Contrasaksóknaranum.

§ 5.

Fyrir yfirheyrslu sérhvors vitnis 16 skildíngar.

Fyri framsetníng Contraspursmála greidist engin sérleg borgun.

§ 6.

Fyrir skikkun manna til skodunargjordar, edur annara slíkra verka, borgist 16 skildíngar, og eins mikid borgist fyrir eidfestíng gjordarinnar, og líka fyri móttöku sérhvors annars eids fyrir utan vitnafærslu.

§ 7.

Í skrifaralaun borgist, hvort heldur þad eru þíngsvitni edur dómsgjorníngar edur álygtunargjorníngar, edur einfaldar afskriftir, fyrir örkina 24 skildíngar, án þess ad neitt sérlegt megi reiknast fyri kostnad til skriffæra.

§ 8.

For Bekræftelse og Forsegling af en Doms- eller Tingsvidne-Act betales 20 ß.

§ 9.

Hvor Sagens Værd ikke overstiger 25 Rbd , betales de i de foregaaende §§ 1—7 bestemte Gebyhrer kun med det Halve.

§ 10.

I Politiesager, der reise sig af Huusbonders og Tyendes gjensidige Forhold, betales kun ialt 24 ß. med Tillæg af 12 ß. for hvert Ark, Acten, naar den gives beskreven, overstiger 2.

I andre Politiesager betales de sædvanlige i de ovenstaaende §§ foreskrevne Retsgebyhrer.

§ 11.

For Modtagelse til Protocollen af en Declaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhængiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, 16 ß.

§ 12.

Ved Overretten erlægges i alle Tilfælde det dobbelte af det Gebyhr, som for samme Handling vilde blive at erlægge ved Underretten, dog med Undtagelse af Skriverlønnen, der kuns betales efter § 7.

§ 8.

Fyri stadfestíng og innsiglun eins dóms edur þíngsvitnis gjörníngs borgist 20 skildíngar.

§ 9.

Hvar málsefnisins verd ekki yfirstígur 25 Ríkisbánkadali, borgist þau í fyrifarandi §§ 1—7 ákvordudu réttargjöld einúngis med helmíngi þeirra.

§ 10.

Í Pólitísökum, er rísa af innbyrdis samlagi húsbónda og vinnufólks, borgist einúngis alls 24 skildíngar, med vidbæti af 12 ß. fyri hvorja örk gjörníngsins, þegar hann útgefst skrifadur, sem yfirstígur tvær ad tölu.

Í ödrum Pólitísökum borgist hin sidvanalegu í fyrrskrifudum §§ ákvednu réttargjöld.

§ 11.

Fyri medtöku til þíngbókarinnar af einhvorri yfirlýsíngu um eitt edur annad, sem ekki heyrir til neinnrar fyri réttinum verandi edur ádur þar fyritekinnar sakar, borgist af þeim, er lætur hana fram til innfærslu, 16 skildíngar.

§ 12.

Vid Yfirréttinn borgist, í öllum tilfellum, hid tvöfalda af því réttargjaldi sem fyrir sama verk hefdi átt ad greidast vid Undirréttinn, þó ad undanteknum skrifaralaununum, sem einúngis borgist eptir § 7.

§ 13.

Ligesom i offentlige Sager intet Retsgebyhr bliver at erlægge, men derimod Retsbetjentenes derved foraarsagede virkelige Udgifter efter rigtig og specificeret Regning at erstatte blandt Sagens øvrige Omkostninger, saaledes bemyndiges og Amtmændene til at tilstaae Uformuende frie Proces, forsaavidt de, efter Sagens Beskaffenhed og deres under Forligs-Proven viiste Forhold, dertil kunne ansees qvalificerede.

Hvor saaledes frie Proces er forundt, bliver det Rettens-Gebyhr, og den Skriverløn, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger.

§ 14.

Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, der skulle tjene til at bevirke Moderation i Skatter, eller til at hjemle Præmie for Druknedes Redning, behandles som offentlige Sager; men de bør ordentligviis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ei paadrages det Offentlige.

§ 15.

Naar en privat Sag, i Medhold af Anordningerne, forlanges foretaget uden for de sædvanlige Tingdage eller Steder, bliver vel intet videre Retsgebyhr at erlægge, end hvad de foranførte Bestemmelser indeholde; men, hvis Dommeren derfor maa gjøre særskilte Reiser, betales ham, foruden de befalede Retsgebyhrer, 1½ Rbd. for hver Dag.

§ 13.

Eins og í opinberum sökum engin réttargjöld eiga að greiðast, enn þarámót réttarins þjóna þaraf orsökuðu verulegu útgjöld að endurborgast eptir réttum og greinilegum reikníngi, meðal annars málskostnaðar, svo gefst og Amtmönnunum myndugleiki til að veita efnalitlum ókeypis málsfærslu, að svo miklu leiti sem þeir eptir málsins ásigkomulagi og þeirra við forlíkunar-tilraunina auðsýndu hegðun, geta álitist að vera verðugir þartil.

Hvar þannig ókeypis málsfærsla er veitt, á það réttargjald og þau skrifaralaun, sem annars sá partur, er vilnunina hafði fengið, átti að greiða, að gjaldast af mótpartinum, þegar þessi með dómi álítst skyldugur til að borga málskostnaðinn.

§ 14.

Þíngsvitni, sem takast til að sanna óhappa-tilfelli, og mida til lækkunar af skottum eður til að heimila verðlaun fyri björgun drukknaðra, meðhöndlist eins og opinberar sakir; enn reglulega eiga þau að takast á vanalegum þíngtíðum, svo hið Opinbera ekki þarmeð hljóti að setjast í útgjalda kostnað.

§ 15.

Þegar Privatmál, í lagaboðanna meðhaldi, óskast fyrirtekið fyrir utan þá siðvanalegu þíngdaga eður staði, á að sönnu ekkert frekara réttargjald að greiðast, enn þær hér að framan tilgreindu ákvarðanir innihalda; enn, ef Dómarinn þessvegna verður að stofna sérlegt ferðalag, borgist honum, fyrir utan þau uppáboðnu réttargjöld, 1½ Rbdr. fyri hvörn dag.

Dette gjelder hvad enten det er en Domssag, eller en Besigtelses-, Granskings-, Delings-, eller anden deslige Forretning, hvori ikke Dom forlanges.

En Forretning maa i Almindelighed fortsættes i det mindste i 8 Timer, naar Betaling for mere end een Dag skal kunne fordres; men kan en Forretning tilendebringes i et kortere Timetal, bliver dog Betaling at erlægge som for en heel Dag.

Hvis Forretningen paa eengang varer i mere end 8 Timer, beregnes den for $1\frac{1}{2}$ Dag.

Naar iøvrigt de ovenmeldte Sager, efter at være foretagne til overordentlig Tid og Sted, fortsættes paa de ordinaire Tingsteder, betales denne Fortsættelse ikkun med de sædvanlige Retsgebyhrer.

§ 16.

I foranførte Tilfælde bør Reqvirenten og give Dommeren frie Befordring til og fra Tingstedet, eller og betale samme efter billig Regning.

Til en Dagsreise regnes 5 Mile om Sommeren og $2\frac{1}{2}$ om Vinteren. Iøvrigt skal det indtil videre være overladt Amtmanden at foreskrive saadanne nærmere Regler for Befordringsudgifters Bestemmelse, som efter de locale Forhold maatte ansees passende, ligesom denne Embedsmand og skal være bemyndiget til ved sin Resolution at afgjøre de Spørgsmaale, som i enkelte Tilfælde maatte opstaae angaaende de Fordringer, som i saa Henseende gjøres.

Þettað gildir, hvort heldur það er dómssök, ellegar skodunar-, rann-sóknar-, skiftis- edur önnur gjörd, í hvorri einskis dóms er óskað.

Slíkri gjörd verdur ávallt að framhalda, að minnsta kosti í 8 tíma, ef betalíngur á að geta heimtast fyrir meir enn einn dag; enn geti gjördin ordið til lykta leidd á skemri tíð, á betalíngurinn samt að gjaldast eins og fyrir heilann dag.

Ef gjördin, í eitt skifti, varar lengur enn 8 tíma, reiknist hún fyrir 1½ dag.

Þegar annars þeim umgetnu sökum, eptir að þær hafa verið fyri-teknar á óreglubundnum tíma og stað, verdur framhaldið á reglulegum þíngstodum, borgist þetta framhald einúngis með sidvanalegum réttar-gjöldum.

§ 16.

Í framanskrifudum tilfellum á sá, sem réttarins adgjörda beidd-ist, að greida Dómaranum ókeypis fararskjóta að og frá þíngstadnum, edur og borga hinn sama eptir sanngjörnum reikníngi.

Til dagferdar reiknast 5 mílur (þíngmannaleið) á sumri enn 2½ (hálf þíngmannaleið) á vetrartíma. Annars á fyrst um sinn Amtmadur-inn að hafa vald til að fyriskrifa slíkar nákvæmari reglur fyri ferda-kostnadar ákvardan, sem eptir plátsanna ásigkomulagi álítast að vera passandi, eins og þessi embættismadur líka á að hafa myndugleika til að afgjöra þau efamál sem í einstöku tilfellum orsakast kunna af kröf-um, er gjörast í slíku tilliti.

2det Capitel.

Om Gebyhrer, som for Foged-Forretninger blive at erlægge.

§ 17.

For en Arrest-, Seqvestrations-, eller Forbuds-Forretning, naar samme skeer i Gods, hvorunder ei alene saavel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gjeldsfordringer indbefattes, samt for en Executions- eller Affættelses-Forretning betales til Byefogden eller Sysselmanden, som Kongens Foged, i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

For Summer indtil 10 Rbd. incl.					36 ß.
——	fra 10 Rbd.	indtil	20 Rbd.	.	72 –
——	– 20	–	– 50	– 1 Rbd.	12 –
——	– 50	–	– 100	– 1 –	48 –
——	–100	–	– 150	– 1 –	72 –
——	–150	–	– 200	– 2 –	⸗ –
——	–200	–	– 500	– 2 –	48 –
——	–500	– og derover		3 –	⸗

§ 18.

Dersom Arrest paa Person skulde forefalde paa Island, betales i Gebyhr til Fogden 3 Rbd., og dersom Arrest tillige skeer i Gods, betales derfor efter § 17.

§ 19.

Naar Forretningen ei tilendebringes paa den Dag eller Nat, den begynder, enten fordi dens Vidtløftighed ei tillader det, eller fordi Reqvirenten forlanger den udsat, betales atter det i §§ 17 og 18 be-

2ar Kapítuli.

Um þau gjøld er greidast eiga fyri fógeta adgjørdir.

§ 17.

Fyrir arrests- kyrrsetníngar- edur forbods-gjørd, er skedur á gótsi, hvartil eigi einúngis svovel fasteignir sem lausaurar, heldur ogsvo útistandandi skuldakrøfur reiknast eiga, svo og fyrir náms- edur kyrrsetníngargjørd, borgist til Býfógetans edur Sýslumannsins, sem Kóngsins fógeta, ad tiltølu vid þá peníngaupphæd, fyri hvorja gjørdin fyritekst, þannig:

fyri peníngasummur til	10 Rbdla.	uppphædar incl.	. . .			36 ß.
——	frá 10 Rbdla.	til 20 Rbdla.	. . .			72 -
——	- 20	- - 50	-	1 Rbdlr.		12 -
——	- 50	- - 100	-	1	-	48 -
——	- 100	- - 150	-	1	-	72 -
——	- 150	- - 200	-	2	-	=
——	- 200	- - 500	-	2	-	48 -
——	- 500	- og þaryfir		3	-	=

§ 18.

Ef Arrest á persónu kynni ad fyrifalla á Íslandi, borgist til fógetans 3 Rbdla. gjald, og ef Arrest undir eins skedur á gótsi, borgist þarfyrir eptir § 17.

§ 19.

Ef gjørdinni ei verdur lokid á þeim degi edur nótt er hún byrjar, annadhvort vegna þess ad stærd hennar ekki leyfir þad, edur af því, ad sá er hennar krefst, beidist ad henni verdi á frest slegid, borgist aptur þad

falede Gebyhr for hver følgende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer paa samme; men, naar der til Forretningens Fortsættelse ei bruges mere end 4 Timer, betales for denne Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte Salarium.

Naar derimod Fogden, enten formedelst sine øvrige Forretninger, eller af andre Aarsager, som Parterne ei foranledige, udsætter en Forretning, der ellers paa een Dag kunde sluttes, bør Gebyhret ikke derved forhøies.

Hvor en Forretning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Timer, betales endvidere for denne længere Tid, naar den ei overstiger 4 Timer, halvt, og ellers fuldt Gebyhr efter §§ 17 og 18.

§ 20.

Naar Execution reqvireres efter flere Domme, Forlig eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpanning) hos een og samme Person, betales Executions-Gebyhret for hver af disse særskilt.

Ligeledes bør der, naar Execution efter een og samme Dom, Forlig eller Resolution reqvireres hos flere end een Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ei at forstaae om det Tilfælde, hvor disse forskjellige Individer have fælleds Eiendomme, hvori Udlæg gjøres; ligesom der ei heller, fordi de Ting, hvori Udlæg gjøres, befinde dem paa forskjellige Steder, tilkommer Fogden nogen Forhøielse i Betalingen, undtagen forsaavidt Forretningen derved maatte blive saa vidtløftig, at § 19 vilde medføre forhøiet Salarium.

í §§ 17 og 18 ákvedna gjald fyri hvorn eptirfylgjandi dag, hvaraf meiru enn 4 tímum er til hans varid; enn, þegar ekki meir enn 4 tímar brúkast til gjorníngsins framhalds, borgist fyri þetta framhald í hvort sinn einúngis hid hálfa af tedu kaupi.

Þegar þarámót Fógetinn, annad hvort vegna annara sinna sýslana, edur af odrum orsokum, í hvorjum málspartarnir aungvan þátt átt hafa, slær nokkrum gjorníng á frest, er annars á einum degi hefdi ordid til lykta leiddur, á kaupid ekki þessvegna ad hækkast.

Ef nokkrum gjorníngi án uppihalds er framm haldid í lengri tíd enn 8 tíma, borgist ennfremur fyri þessa lengri tíd, þegar hún ekki yfirstígur 8 tíma, hálft kaup og annars fullt eptir §§ 17 og 18.

§ 20.

Þegar náms er krafid eptir fleiri enn einum dómi, forlíkun edur úrskurdi (hvar slíkt, eptir lagabodi, heimilar rétt til náms) hjá hinni somu persónu, borgist námskaupid fyri hvorn af slíkum sérílagi.

Somuleidis á, þegar náms, eptir hinum sama dómi, forlíkun edur úrskurdi, verdur krafist hjá fleirum enn einni persónu, sérlegur gjorníngur ad haldast og borgast fyri sérhvorja persónu; samt á þettad ekki ad skiljast um þau tilfelli, hvar þessar adskiljanlegu manneskjur eiga sameginlegar eignir, á hvorjum námid gjorist; eins og heldur ekki, vegna þess ad þeir hlutir, sem fyri náminu verda, eru í ymsum stodum, fógetanum ber nein hækkun á borguninni, nema ad svo miklu leiti ad gjorníngurinn þessvegna kynni ad verda svo margbrotinn, ad § 19 mundi af sér leida hækkun kaupsins.

§ 21.

For en Relaxations-Forretning betales efter § 17, naar den angaaer Gods, og efter § 18, hvor en personlig Arrest derved ophæves.

§ 22.

For at iværksætte en Inqvisition efter Privates Begjæring, betales 32 ß.

§ 23.

For en Forretning, hvorved nogen udkastes af Jord eller Huus, han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Huus eller Jord, betales 1 Rbd.

§ 24.

For en Synsforretning i Anledning af tilføiet Legems-Beskadigelse, naar samme skeer efter Privates Begjæring, betales 80 ß.

Men for at syne fundne døde Mennesker, betales intet.

§ 25.

For Beskrivelse af de ommeldte Forretninger erlægges Arkebetaling efter § 7, hvorhos der for Forseglingen betales efter § 8.

§ 26.

For Forretninger i Anledning af Strandinger nyder Fogden, foruden Reisegodtgjørelse efter § 16, 1 Rbd Sølv daglig i Diætpenge.

§ 21.

Fyri lausnar gjörníng borgist eptir § 17, þegar hann vidvíkur gótsi, enn eptir § 18 þegar persónulegt arrest med honum er ad aungvu gjört.

§ 22.

Til ad framkvæma rannsókn eptir prívatmanna beidni, borgist 32 skildíngar.

§ 23.

Fyri þann gjörníng, med hvorjum nokkrum útbýlist af jördu edur húsi, er hann á edur í býr, edur gefast rád yfir húsi ellegar jördu, borgist 1 Rbdlr.

§ 24.

Fyri skodunargjörd er orsakast af drýgdum líkamlegum áverka, þegar hún skedur eptir Prívatmanna beidni, borgist 80 ß.

Enn fyri skodun fundinna líka, á ekkert ad borgast.

§ 25.

Fyrir útskrift af þeim umgetnu réttar gjörníngum lúkist borgun eptir arkatali, samkvæmt § 7, hvarad auki innsiglunin borgist eptir 8 §.

§ 26.

Fógeta ber, fyrir adgjördir hans vid (hafskipa) strandanir, fyrir utan endurgjald ferdakostnadar eptir § 16, 1 Rbdlr. silfurs daglega til vidurværis síns.

§ 27.

Naar Sysselmanden, for at iværksætte nogen af de i dette Capitel befalede Forretninger, har at gjøre en Reise af mere end $\frac{1}{2}$ Miil, har Reqvirenten at godtgjøre ham sine Reiseudgifter efter de i § 16 nævnte Regler.

Iøvrigt bør saavel denne Godtgjørelse, som Gebyhret, alt forsaavidt samme lader sig forud bestemme, paa Embedsmandens Begjæring til ham betales inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagekaldes eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ei kræves tilbage, undtagen forsaavidt de beregnede Reiseomkostninger bespares, eller der iøvrigt skulde være betalt mere end det Gebyhr, som for den udførte Forretning kunde tilkommet Embedsmanden.

§ 28.

I beneficerede og befalede Sager, samt naar Execution skeer efter Forlangende af Nogen, som i en offentlig Sag er tilkjendt Erstatning, saavelsom naar Underholdningsbidrag til separeret Hustrue eller uægte Børn, eller Tyendes Tilgodehavende hos Huusbonden ved Execution inddrives, erlægges ikkun Gebyhr, forsaavidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg skeer, efterat den Fordring, for hvilken Execution foretages, er fyldestgjort.

For Fuldbyrdelse af Domme i criminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges under ingen Omstændigheder Gebyhr til Byefogden eller Sysselmanden; derimod bør han i alle Tilfælde nyde Erstatning for havte virkelige Udgifter.

§ 27.

Þegar Sýslumadurinn, til ad fremja nokkud af þeim í þessum Kapítula skipudu embættisverkum, á ad ferdast lengra enn ½ mílu, á sá sem þess krefst ad endurgjalda honum hans ferdakostnad eptir þeim i 16 § ákvednu reglum.

Annars á bædi þettad endurgjald og réttargjaldid, allt ad svo miklu leiti sem þad fyri fram ákvardad verdur, eptir embættismannsins beidni, ad borgast honum, ádur enn hann byrjar verk sitt, og ef krafan sídan apturkallast, edur krefjanda er neitad um embættisverksins framkvæmd, má hid goldna ekki heimtast aptur, nema ad svo miklu leiti sem sá reiknadi reisukostnadur verdi sparadur, ellegar annars stærra réttargjald kynni hafa verid borgad, enn þad sem embættismadurinn átti skilid fyrir hid framda embættisverk.

§ 28.

Í beneficerudum og skipudum málum, svo og þegar nám skedur eptir bón einhvors, hvorjum endurgjald er til handa dæmt í opinberri sök svovel sem og þegar vidurværis skileyrir til fráskilinnar konu edur lausaleiksbarna, edur skuldir til vinnufólks gjørast upptækar med námi hjá húsbóndanum, borgist einúngis réttargjaldid, ad svo miklu leiti því verdur nád frá þeim, hjá hvorjum námid skedur, eptir ad þeirri krøfu, vegna hvorrar námsgjørdin fyritekst, er fullnægt ordid.

Fyri framkvæmd dóma í misgjørníngs málum, eptir opinberri (Yfirvaldsins) rádstøfun, borgist ekki í neinu tilfelli réttargjald til Býfógetans edur Sýslumannsins; þarámót á hvorr þessara embættismanna, hvornin sem ástendur, ad njóta endurgjalds sinna verulegu útgifta.

3die Capitel.

Om Betalingen for de Forretninger, som vedkomme Bestyrelsen af Pantebøger og Tinglysninger.

§ 29.

For at tinglæse og paategne et Skjøde, et Pantebrev, en Udlægs-Forretning, Skiftebrev, eller nogen andet Document, som læses for at give Adkomst til en Eiendom eller derpaa lægge en Heftelse, betales, i Forhold til den Sums Størrelse, hvorpaa Documentet lyder, saaledes:

Naar Summen er under	50 Rbd.	. . . .				24 ß.
fra fulde	50	– til	100 Rbd.			36 –
——	100	– –	200	–		48 –
——	200	– –	400	–		64 –
——	400	– –	600	– 1 Rbd.		
——	600	– –	1000	– 1	–	32 –
——	1000	– –	2000	– 2	–	
——	2000	– –	3000	– 2	–	48 –

og er Summen høiere da 3 Rbd., i hvor høi den end er.

Forsaavidt Summen ei er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindelig gjeldende Regler.

Hvor en aarlig Afgift er betinget for bestandigt, ansees den som en Capital af det 25de dobbelte Beløb; men er den blot betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5 dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere, end det 25de dobbelte Beløb.

3di Kapítuli.

Um borgun fyri þær embættis-adgjørdir sem vidvíkja sýslunum vid Pantabækur og þínglýsíngar.

§ 29.

Fyri þínglýsíngu og uppáteiknun afsalsbréfs, pantsetníngarbréfs, Skiftabréfs edur nokkurs annars skjals, sem lesid er til ad gefa nokkrum tilkall til einhvorrar eignar edur til ad kyrrsetja nokkurja slíka, borgist ad tiltolu þeirrar peníngaupphædar, um hvorja skjalid hljódar, svoleidis:

Þegar upphædin er undir 50 Rbdl.							24 ß.
——	frá fullum	50	Rbdlm.	til	100	Rbdla. .	36 –
——	—	100	–	–	200	– . .	48 –
——	—	200	–	–	400	– . .	64 –
——	—	400	–	–	600	–1 Rbd.	ↄ –
——	—	600	–	–	1000	–1 –	32 –
——	—	1000	–	–	2000	–2 –	ↄ –
——	—	2000	–	–	3000	–2 –	48 –

og sé upphædin hærri, þá 3 Rbdlr. hvorsu há sem hún er.

Ad svo miklu leiti sem upphædin ekki er ákvordud í peníngum, enn í landaurum, á hún ad reiknast til peninga eptir þeim almennt gyldandi reglum.

Hvar ævarandi árlegt afgjald er ákvedid álitist þad sem hofudstóll af 25 sinnum tvofaldadri upphæd; enn sé þad ákvedid uppá lífstíd, metist þad einúngis sem fimmfaldt; sé þad um vissa tiltekna áratolu, á gjorvoll þess upphæd ad leggjast til grundvallar, þó svo, ad þad í aungvu tilfelli verdi meira enn hin 25 sinnum tvofaldada upphæd.

Foranførte Regler blive og anvendelige i alle andre Tilfælde, hvor Betalingen til Rettens-Betjente bestemmes i Forhold til en vis Værdie.

Overdrages en Eiendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien til Regel for det ovennævnte Gebyhrs Bestemmelse at opgive i Documentet, eller ved Paategning paa samme.

Foruden den Betaling, som, efter det Foranførte, tilkommer Rettens-Betjente for Documentets Læsning og Paaskrivning, bliver endvidere for Indførelsen i Protocollen at betale 24 ß. for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, udgjør, hvorved det, der er under et halvt Ark, betales som et halvt, men det, som er over et halvt Ark, som et heelt.

§ 30.

For Læsning af Proclamata eller andet, hvis Gjenstand ikke kan ansættes til en bestemt Værdie, eller som ikke gaaer ud paa Eiendoms Erhvervelse eller Behæftelse, betales 36 ß.; men, hvor saadan Læsning, f. Ex. af Proclamata, foregaaer ved Landsoverretten, betales 72 ß.

§ 31.

Rettens-Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelses-Document læses, at eftersee, om Udstederen selv har Adkomst til den Eiendom, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Documentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Documentets Læsning, hvorfor ingen særskilt Betaling gives, da Betaling herfor er indbefattet under § 29.

Ofanskrifudum reglum má og vid koma í ollum odrum tilfellum, hvar borgunin til Réttarins þjóna ákvardast ad tiltolu vid víst verdlag.

Ef fasteign nokkur afhendist án vidurlags edur med makaskifti, á verdid, til reglu fyri framannefnds réttargjalds ákvordun, ad tiltakast í skjalinu, edur med áteiknun uppá hid sama.

Fyrir utan þá borgun sem, eptir framanskrifudu, ber Réttarins þjónum fyri skjalsins lestur og áteiknan, eiga ennfremur, fyrir innfærsluuna í skjalabókina ad borgast 24 skildíngar fyri hvorja ork, á hvorja þad, samkvæmt tilskipununum, er skrifad, hvarhjá þad, sem er minna enn hálf ork, borgist eins og hálf, enn þad sem er yfir hálfa ork, eins og hún væri heil.

§ 30.

Fyri lestur af skifta fyrikollum edur odru, hvors tilefni ekki getur metist med ákvednu verdlagi edur sem ekki midar til fasteignar útvegunar eda vedsetníngar, borgist 36 ß.; enn, hvar slíkur lestur, t. d. af skifta fyrikollum, skedur vid Landsyfirréttinn, borgist 72 ß.

§ 31.

Réttarins þjón á, þegar eitthvort heimildar- edur pantsetníngarskjal lesid verdur, ad líta eptir því, hvort útgefari þess sjálfur hefir heimild fyri þeirri fasteign, hvorri hann þannig rádstafar, edur hvort þar ádur sé nokkud lesid, er geti ónýtt edur rírt skjalsins gyldugleika, og ef enginn brestur edur hindrun finnst, gefist eínúngis áteiknun um skjalsins lestur, hvarfyrir engin sérleg borgun gjaldist, þar borgunin er innifalin í § 29.

Men i modsat Tilfælde bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelses-Document, at gjøre Paategning paa Documentet, hvorfor Rettens-Betjent nyder det halve af den i § 28 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde over 64 ß, og naar siden denne Paategning, efter erhvervet nye Oplysning eller yderligere Hjemmel, udslettes, bliver atter at give samme Betaling som for Paategning.

§ 32.

For et Document at aflyse og af Pantebogen at udslette, eller for at aflyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning, paa samme, betales det halve af det i § 29 bestemte Gebyhr, hvilket dog i sidstnævnte Tilfælde bliver at beregne i Forhold til det gjorte Afdrags Størrelse.

§ 33.

Forlanger Nogen en Attest af Pantebogen angaaende Adkomsten til en Eiendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 48 ß.

§ 34.

Udskrifter af Skjøde- og Panteprotocollen betales som andre Afskrifter efter § 7.

4de Capitel.

Om Betalingen for de Forretninger, som henhøre til Skiftevæsenet.

§ 35.

I alle Boer, som ved Skifterettens Hjelp behandles og bringes

Enn í gagnstædu tilfelli á uppáteiknun ad gjøraſt á ſkjalid um þá vantandi heimild edur hid ádur leſna pantſetníngar ſkjal, hvarfyrir Réttarins þjón fái hid hálfa af þeirri í § 28 ákvednu borgun, þó í aungvu tilfelli yfir 64 ß., og þegar ſídan þeſsi uppáteiknan, eptir útvegadri nýrri ſkírſlu edur frekari heimild, útſléttiſt, á ſama borgun ad greidaſt eins og fyrir uppáteiknun.

§ 32.

Fyrir afſlýſing einhvørs ſkjals og útſléttun þeſs af Pantabókinni, edur fyrir afſlýſing nokkurrar borgunar uppí ſkuld eptir vedſetníngar bréfi og meddeiling áteiknunar þarum á hid ſama, borgiſt hid hálfa af því í § 29 ákvedna gjaldi, ſem þó, í ſídarnefndu tilfelli, á ad útreiknaſt ad tiltølu þeirrar gjørdu borgunar upphædar.

§ 33.

Óſki nokkur atteſts af Pantabókinni vidvíkjandi heimild til eignarinnar og þeim á henni hvílandi ſkuldaþúnga, eiga þar fyrir ad gjaldaſt 48 ß.

§ 34.

Útſkriftir af Affalsbréfa- og Pantabókinni borgiſt eins og adrar afſkriftir eptir § 7.

4di Kapítuli.

Um borgun fyri þær adgjørdir er vidvíkja ſkiftum.

§ 35.

Í øllum búum, er med ſkiftaréttarins hjálp medhøndlaſt og

til Ende, betales af den hele Masse eller Boets virkelige Indtægt, uden Hensyn til Gjelden, $1\frac{1}{2}$ pC. Salarium indtil 20,000 Rbd.

Er Boets Masse mindre end 100 Rbd., men dog over 50 Rbd., beregnes Salariet, som om den var fulde 100 Rbd.; men er den ikke over 50 Rbd, erlægges Salarium alene af denne sidste Summa.

Paa lige Maade forholdes med den Deel af de større Masser, der overstiger fulde 100 Rbd. eller 50 Rbd; dog, naar det, en Sum maa overstige fulde 100 eller 50 Rbd., er saa lidet, at det ikke kan afholde de forhoiede Omkostninger, som vilde flyde af at det paa foranførte Maade blev taget i Betragtning, bliver, istedetfor denne Forhoielse, Overskuddet at beregne som Salarium.

Naar saaledes f. Ex., et Boes Masse er 250 Rbd. 24 ß., blive de 24 ß., foruden Salarium af 250 Rbd., at erlægge.

§ 36.

Hvor Proclama efter Anordningerne skal udstedes, betales for samme, naar Boets beholdne Formue beløber indtil

	100 Rbd. incl.		. . . .	40 ß.
fra	100 –	excl. til 500 Rbd. incl.	.	80 –
–	500 –	– og derover	.	2 Rbd.

Dersom Afskrifter af Proclamata behøves til Læsning ved flere Jurisdictioner, betales for enhver Gjenpart 24 ß.

Finder Concurs Sted i Boet, eller har samme ingen beholden Formue, betales for Proclamas Udstædelse ialt ikkun 40 ß.

For disse Betalinger bør Skifteforvalteren besorge Proclama

kljást á enda, borgist af allri þess upphæd edur búsins verulega inngjaldi, án tillits til skuldanna, $1\frac{1}{3}$ af hundradi, allt til 20,000 Rbdla.

Sé búsins upphæd minni enn 100 Rbdlr., enn þó yfir 50 Rbdli. reiknist skiftalaunin, eins og þad væri fullir 100 Rbdlr., enn sé hún ekki yfir 50 Rbdli., borgist skiftalaunin einúngis af þeirri sídar tilteknu summu.

Á sama hátt á ad breytast med þann hluta af þeim stærri upphædum, sem yfirstíga fulla 100 Rbdli. edur 50 Rbdli.; þó, þegar þad, sem ein summa má yfirstíga fulla 100 edur 50 Rbdli, er svo lítid, ad þad ekki getur svarad þeim hækkada kostnadi, sem mundi fljóta þaraf, ad bad á fyrrgreindan hátt kæmi til álits, á, í stadinn fyri þessa hækkun, þad sem frammyfir verdur ad reiknast eins og skiftalaun.

Þegar þannig, t. d. einhvors bús upphæd er 250 Rbdlr. 24 ß., eiga þessir 24 skildíngar ad greidast, auk skiftalaunanna af 250 Rbdlm.

§ 36.

Hvar skifta fyrikall, eptir lagabodi, á ad útgefast, borgist fyrir hid sama, þegar búsins ósferdta formeigun hleypur allt til:

100 Rbdla. incl. . . . . 40 ß.
frá 100 – excl. til 500 Rbdla. incl. . 80 –
– 500 – –. og þaryfir . 2 Rbdlr.

Ef Afskrifta af skiftafyrikollum þarf vid til lestrar vid fleiri réttarumdæmi, borgist fyri sérhvorja slíka 24 ß.

Ef búid ekki hrokkur til skulda útsvars, edur sé þess formegun raunar engin, borgist í allt fyri skifta fyrikallsins útgefning, einúngis 24 skildíngar.

Fyri þessi gjold á sá sem skiftunum rædur ad sorga fyri leid-

fremsendt og læst ved de Jurisdictioner, hvor samme bør læses; dog at sikker Leilighed dertil benyttes, og Boet ikke uden høieste Nødvendighed besværes med Budleie.

§ 37.

Naar Skifteforvalteren har taget et Boe under Behandling, men samme før dets Slutning bliver extraderet enten til vedkommende Arvinger eller andre Vedkommende, bør Skifteforvalteren som Godtgjørelse for sit Arbeide nyde en Betaling, der i Almindelighed skal beregnes saaledes, at den bliver det Halve imod hvad der kunde tilkommet ham i Tilfælde af Boets endelige Opgjørelse af Skifteforvalteren; dog bør der tillige tages Hensyn til hans Arbeide, saa at Betalingen, hvis det har været særdeles ubetydeligt, bestemmes ringere, og at derimod noget mere, dog altid mindre end det fulde Skiftesalair, kan beregnes, hvis Boet har været bragt sin Slutning meget nær.

I Tilfælde af Tvist mellem Skifteforvalteren og Vedkommende angaaende den fordrede Betalings Størrelse, bliver Sagen at afgjøre ved Amtmandens Resolution.

§ 38.

Naar, paa Grund af erhvervet Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, Skiftebehandlingen bortfalder, uagtet der gives umyndige Arvinger, bliver en Kjendelse at erlægge til Skifteforvalteren, beregnet til det halve af det Skiftesalarium, der, naar Boet endelig skulde sluttes ved Skifterettens Hjelp, efter dets rimelige Forfatning vilde være at betale; men denne Betaling bør igjen afkortes i Skiftesalairet, naar den Længstlevende siden træder til Skifte, og det om endog Skifteforvalterens Person imidlertid er forandret.

beiníng fyrikallsins og þess lestri við þau réttarumdæmi hvar það lesast á; þó svo, að vissar ferðir notist þartil, og búinu ekki, án frekustu nauðsynja, ofþýngist með sendiferða kostnaði.

§ 37.

Þegar skiptahaldarinn hefir byrjað aðgjörðir sínar í einhvörju búi, enn það, fyrr enn þær verða á enda kljáðar, verður afhendt annaðhvört hlutadeigandi erfingjum ellegar öðrum hlutadeigendum, á Skiptahaldarinn, til launa fyri starf sitt, að hljóta betaling, sem almennt reiknist þannig, að hann verði helmíngur þess er honum borið hefði, ef Skiptahaldarinn hefði fullkomlega afgjört skiptin; samt á undir eins að lítast til hans starfs, svo að borgunin, ef það hefir mjög léttvægt verið, ákvarðist lægra, og að þaramót nokkuð meira, þó ætíð minna enn full skiptalaun, megi reiknast, ef lok skiftanna í búinu hefðu verið mjög nærri fyrir höndum.

Sé óeiníng nokkur milli Skiptahaldarans og hlutadeigenda, viðvíkjandi upphæð þeirrar krefðu borgunar, á það málefni að afgjörast með Amtmannsins úrskurði.

§ 38.

Þegar skiptameðferðin burtfellur, vegna útvegaðs leyfisbréfs til að sitja í óskiftu búi, þótt ómyndugir erfingjar séu til, á þóknun að greiðast skiptahaldaranum, reiknuð til hins hálfa af þeim skiptalaunum, sem, ef skipti í búinu skyldu fullkomlega kljást á enda með skiptaréttarins hjálp, eptir þess sannsýnilega ástandi, hefðu átt að borgast; enn þessi borgun á aptur að dragast frá skiptalaununum, þegar hinn leingstlifandi síðan sætir skiftum, og það jafnvel þótt skiptahaldarans persóna í millitíð sé önnur orðin.

Iøvrigt har vedkommende Amtmand at bestemme Kjendelsens Størrelse, hvis derom opstaaer Tvist.

§ 39.

Hvor det Tilfælde skulde indtræffe, at et Boe paa Island blev behandlet af Commissarier eller Executores testamenti, bliver der, naar blandt Arvingerne gives nogen Umyndig, eller Boet er et Concurs-Boe, at betale det samme til den ordentlige Skifteforvalter, som om den Behandling, der foregaaer ved slige overordentlige Skifteforvaltere, var udført af ham.

Det samme gjelder og naar den, der har erhvervet Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, siden skifter ved Hjælp af Samfrænder, forudsat at der blandt Arvingerne er nogen Umyndig; hvorhos dog den i § 38 foreskrevne Liqvidation bør finde Sted.

§ 40.

For Udskrifter af Skiftebehandlingen betales, hvad enten disse blive at udfærdige som formelige Skiftebreve, i hvilket Tilfælde dog Bekræftelsen tillige bliver at betale efter § 8, eller ikke, den samme Arkebetaling som § 7 har fastsat, og Skifteforvalteren skal ei være berettiget til at fordre, at Skiftebrev tages beskrevet, da han ved den $\frac{1}{3}$ pC., hvormed § 35 har forhøiet Salariet til Skifteforvalteren, der paa Island altid er Skifteskriver, har faaet Skadesløsholdelse for den Afgang, han lider saavel derved, at den Forpligtelse, som i saa Henseende forhen fandt Sted, ophæves, som ved den forhen for Skiftebrevenes Beskrivelse fastsatte Betalings Nedsættelse.

Annars á hlutadeigandi Amtmadur ad ákvarda upphæd þóknunarinnar, ef nokkur ágreiníngur þarum verdur.

§ 39.

Ef svo kann vid ad bera ad sérlegir gjørdarmenn edur **Executores testamenti** medhøndli eitthvort bú, á, ef einhvor medal erfíngjanna er ómyndugur ellegar búid er uppbodsbú, hid sama ad borgast þeim reglulega skiftahaldara, eins og ef Skiftamedferdin, er fremst af slíkum sérlegum Skiftaholdurum, hefdi sked af honum.

Hid sama gildir líka, þegar sá, sem hefir útvegad leyfisbréf til ad sitja í óskiftu búi, sídan heldur skifti med samfrænda tilstyrk, sé annars nokkur ómyndugur medal erfíngjanna; hvarhjá þó sá í § 38 fyriskrifadi frádráttur á ad hafa stad.

§ 40.

Fyrir útskriftir af Skiftagjørníngnum, hvort heldur þær eiga ad útgefast sem regluleg skiftabréf, í hvørju tilfelli stadfestíngin samt á ad borgast eptir 8 §, ellegar ekki, á sú sama arkaborgun ad gjaldast sem 7 § hefir ákvedid, og skiftahaldarinn á aungvan rétt til ad heimta, ad eginlegt skiftabréf út takist, þar hann, med þeim þridjúngi af hundradi, hvarmed 35ti § hefir hækkad laun skiftahaldarans, sem á Íslandi ætíd er skiftaskrifari, hefir fengid skadabót fyri þann missir er hann lidid hefir, bædi þessvegna, ad sú skuldbindíng, er ádur í því tilliti gildti, er upphafin, og vegna lækkunar þeirrar sem gjørd er á þeim ádur fyri skrift skiftabréffins gildandi betalíngi.

5te Capitel.

Om Betaling for de Auctionsvæsenet vedkommende Forretninger.

§ 41.

Det almindelige Auctions-Salarium som i alle Tilfælde, hvor de følgende §§ ikke hjemle en Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pC.

§ 42.

Af Huse, Gaarde, Grunde, Jordegods og andre faste Eiendomme, samt Skibe, (hvortil ethvert Slags Fartøier, endog Baade, henføres), ligeledes af Actier, Obligationer eller andre Gjeldsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auction, betales i Salarium:

af de første 1000 Rbd. . . . . 2 pC.
af Beløbet fra 1000 Rbd. excl. til 3000 Rbd. incl. $1\frac{1}{2}$ –
– 3000 – — –30,000 – — 1 –
og af hvad der er over 30,000 – — $\frac{1}{2}$ –

Auctionsbeløbet bliver, i Tilfælde af Forpagtninger, kun at bestemme i Forhold til den aarlige Afgift.

§ 43.

Naar Handelsvarer sælges ved Auction i saadanne Partier, at hvert Hammerslag angaaer en Værdie af i det mindste 15 Rbd. Sølv, saa bliver af det, som det samlede Beløb overstiger 300 Rbd. (af hvilke første 300 Rbd. altid fuldt Salarium betales efter § 41) Gebyhret saaledes at bestemme:

5ti Kapítuli.

Um borgun þeirra adgjørda er vidvíkja Auctióna málefnum.

§ 41.

Þau almennilegu Auctiónarlaun, sem í øllum tilfellum, hvar þeir eptirfylgjandi §§ heimila þeirra lækkun, eiga ad borgast, eru 4 af hundradi.

§ 42.

Af húsum, bæum, grundvallarplátsum, jardagótsi og ødrum fasteignum, svo og skipum (hvartil allskonar skipategundir, jafnvel bátar, reiknast eiga) svo og af Actium, skuldbindingarbréfum edur ødrum skuldakrøfum, leigumálaskjølum og þesshátttar réttindum, sem afsalast vid opinbera Auctión, borgist í Salaríum:

af þeim fyrstu 1000 Rbdlm.	2	af hundradi
af upphædum frá 1000 Rbdlm. excl. til 3000 Rbdla. incl.	$1\frac{1}{2}$	–
– 3000 – — 30,000 –	— 1	–
af af því sem meira er enn 30,000 –	— $\frac{1}{2}$	–

Auctiónar upphædin á, þegar um leigumála er ad gjøra, einúngis ad ákvardast ad tiltølu vid hid árlega afgjald.

§ 43.

Þegar høndlunar vørur seljast á Auctión í þesshátttar deildum, ad hvørt hamarsslag vidvíkur, í minnsta lagi, verdi 15 Rbdla. silfurs, svo eiga af því, er hin samanlagda upphæd yfirstígur 300 Rbdli (af hvørjum fyrstu 300 Rbdlm. ætíd fullt Salaríum gjaldist eptir § 41) launin þannig ad ákvardast:

af Beløbet fra	300	Rbd.	excl. til	1000	Rbd.	incl.	2	pC.
——	- 1000	-	—	- 2000	-	—	$1\frac{1}{2}$	-
——	- 2000	-	—	- 4000	-	—	1	-
——	- 4000	-	—	- 8000	-	—	$\frac{1}{2}$	-
og af det, som gaaer over				8000	-	—	$\frac{3}{8}$	-

Forsaavidt enkelte Nummere ved saadan Auction sælges i ringere Partier, bliver der af deres Beløb at svare det sædvanlige i § 41 fastsatte Salarium, men af de i større Partier solgte Varers Beløb bliver det at beregne efter nærværende §.

§ 44.

Auctionsforvalteren har at foranstalte Auctionen forud kundgjort paa den Maade, som hver Steds Leilighed tillader, saavidt mueligt 8 Dage inden Auctionen holdes.

I Almindelighed beroer det paa de Vedkommende selv, hvorvidt Bekjendtgjørelse bør indskrænkes til den Rep, hvor Auctionen holdes, eller om den og bør skee i flere eller færre Naboe-Repper; ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Placaternes Omsendelse skal foranstaltes. Men, hvis ikke Vedkommendes Villie i foranførte Henseender kan erfares, eller de indbyrdes ere uenige, bør der, efter Vigtigheden af Auctionens Gjenstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de Paagjeldendes Tarv bedst kan fremmes.

For Auctionsplacat at forfatte og skrive, betales til Auctionsforvalteren 24 ß., og naar han har at meddele Afskrifter af samme, da endvidere 8 ß. for hver Afskrift; men de Vedkommende kunne selv besørge disse Afskrifter, om de hellere ville dette.

Flere end 12 Exemplarer af Placaten bør ei falde Eierne af

af upphæðinni frá	300 Rbdlm. excl.	til	1000 Rbdla. incl.	2	af hundraði
——	- 1000	-	— - 2000	- —	$1\frac{1}{2}$	—
——	- 2000	-	— - 4000	- —	1	—
——	- 4000	-	— - 8000	- —	$\frac{1}{2}$	—
og af því sem meira er enn	8000			- —	$\frac{3}{8}$	—

Að svo miklu leiti hlutir, merktir með stoku tolum, á slíkri Auctión seljast í smádeildum, á af þeirra soluverði að gjaldast hið siðvanalega í § 41 fastsetta Salaríum, enn af soluverði á þeim vorum, sem seldar verða í stærri deildum, á það að reiknast eptir nærveranda §.

§ 44.

Auctiónarhaldarinn á að sorga fyrir að Auctiónin fyri framm verði auglýst á þann hátt sem sérhvörs staðar hentugleikar leifa, að svo miklu leiti mogulegt er, 8 dogum áður enn Auctiónin verður haldin.

Almennt sé það undir sjálfum hlutadeigendum komið, að hve miklu leiti auglýsíngin takmarkist til þess hrepps, hvar Auctiónin er haldin, ellegar hvört hún líka eigi að ske í fleiri eður færri nálægum hreppum: eins og það líka má setjast í þeirra vald, hvornig að skuli fara, með að senda og birta auglýsíngarnar; enn ef ei verður tækt að fá hlutadeigenda vilja í þessu tilliti að vita, ellegar þeir eru innbyrdis ósamþykkir, á, í tilliti til þess hve mikilvægir þeir hlutir eru sem á Auctióninni eiga að seljast, og til annara kríngumstæðna, að veljast sá aðferdarháttur, er mest geti orðið þeim til nota, er með eiga.

Fyri samníng og skriftir Auctiónar-Auglýsíngar borgist Auctiónarhaldaranum 24 ß., og þegar hann á að meddeila afskriftir af hinni somu, þá ennfremur 8 ß. fyri hvorja afskrift; enn hlutadeigendur meiga sjálfir sorga fyri slíkum afskriftum, ef þeir svo heldur vilja.

Fleiri enn 12 Exemplor af Auglýsíngunni eiga ekki að reiknast

det solgte Gods til Byrde, medmindre alle Vedkommende have begjært, at et større Antal Placater skal af Auctionsforvalteren besørges.

§ 45.

Naar Auctionsforvalteren maa indfinde sig, for at holde Auction over faste Eiendomme eller andre af de i § 42 nævnte Gjenstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auctionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag skeer paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgjæves Forretning 2 Rbd. Sølv.

Saafremt Nogen lader flere deslige Ting sætte til Auction paa eengang eller éen Eiendom opbydes i flere Deele, bliver dog ei at betale for mere, end to forgjæves Opraab; og, hvis der ved samme Auction og paa samme Dag sælges saameget af forbemeldte Ting, at Auctionssalariet deraf overstiger 6 Rbd., bliver intet at betale for de tillige foregaaede forgjæves Opraab. Saafremt hiint Salarium ei udgjør fulde 6 Rbd., bliver kun for de forgjæves Opraab at tilskyde saameget, at dette Beløb udkommer; dog følger det af sig selv, at Auctionsdirecteuren, hvis det samlede Beløb af Auctionssalariet og Betaling for forgjæves Opraab udgjør mindre end 6 Rbd., ingenlunde kan fordre et saa stort Gebyhr, men maa lade sig nøie med hiint samlede Beløb.

§ 46.

Ved Løsøre-Auctioner betales 4 ß. for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges, og ved Auctioner over Handelsvarer i saa-

eigendum hinna seldu fjármuna til kostnadar, nema því ad eins ad allir hlutadeigendur hafi þess krafist, ad Auctiónarhaldarinn skyldi sorga fyrir fleiri auglýsingum.

§ 45.

Þegar Auctiónarhaldarinn hlýtur ad vera til stadar til ad halda Auctión yfir fasteignir, edur adra hluti sem nefndir eru í § 42, en engin sala á þeim samt skedur vid Auctiónina, hvartil þad og heyrir ad hid skeda hamarsslag er undir nákvæmari stadfestingu komid, enn henni samt afslegid verdur, borgist fyrir forgefins adgjordir 2 Rbdlr. silfurs.

Ef nokkur lætur fleiri slíka hluti setja til Auctiónar í einu, elleg-ar einhvor eign uppbýdst í adskiljanlegum deildum, á samt ekki meira ad borgast enn tvø forgefins upphróp; og ef á somu Auctión eda á sama degi svo mikid verdur selt af fyrrnefndum hlutum, ad auctións-kaupid þaraf yfirstigi 6 Rbdli., á ekkert ad borgast fyri þau undireins gjordu forgefins upphróp. Ef téd Salaríum ei hleypur til fullra 6 Rbdla., á einúngis þar vid ad bæta fyrir slík til óuhtis gjord upp-hróp, svo miklu, ad tédri upphæd náist; samt er þad sjálfsagt, ad Auc-tiónar stjórnarinn, ef hin samantekna upphæd af auctiónarlaununum og borgun fyri forgefins upphróp, ekki hleypur til fullra 6 Rbdla., aung-vanveginn má heimta svo mikid kaup, heldur hlýtur hann þá ad láta sér nægja med hina umgetnu samanløgdu upphæd.

§ 46.

Á lausaura Auctiónum borgist 4 ß. fyri hvorja tølu þess hlutar, sem uppbýdst án þess hann seldur verdi, og á Auctiónum yfir høndlun-

danne Partier, som § 43 omhandler, erlægges 8 ß. for hvert Nummer, som opraabes uden at sælges.

Dersom ved det sidstnævnte Slags Auctioner Betalingen for hvert forgjæves Opraab, i Forbindelse med Salariet for de Varer, som sælges, ei udgjør fulde 2 Rbd., bliver dog dette Beløb at erlægge.

§ 47.

For at udstede Auctionsskjøde paa en ved Auction bortsolgt fast Eiendom nyder Auctionsforvalteren en Betaling af 1 Rbd., naar Kjøbesummen ei overstiger 1000 Rbd., af 2 Rbd., hvis den er større, men ei over 3000 Rbd., og af 3 Rbd., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

§ 48.

Dersom en Auction, efterat den hos Auctionsforvalteren er bestilt og Kundgjørelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, nyder Auctionsforvalteren den ham for saadan Kundgjørelse i § 44 tillagte Betaling og Godtgjørelse, og derhos 48 ß. Sølv.

Men tilbagekaldes den, efterat Auctionsforvalteren alt har tiltraadt samme, bør der, foruden hvad der tilkommer ham for Bekjendtgjørelsen, betales ham 2 Rbd., og dersom han har gjort Reise, staaer det til ham, i Stedet for disse 2 Rbd., at kræve Godtgjørelse efter § 16.

§ 49.

Udskrifter af Auctionsprotocollen betales efter § 7, og Attesta-

arvorur sem § 43 umgetur, gjaldist 8 ß. fyrir hvorja slíka tolu, sem upphrópast án þess ad seljast.

Ef, á auctiónum af sídastnefndri art, betalingurinn fyri sérhvert forgefins upphróp, í sameiníng vid Salarium af þeim vorum er seljast, ekki hleypur til fullra tveggja Ríkisbánkadala, á samt þessi peninga upphæd ad gjaldast.

§ 47.

Fyrir útgefníng Auctiónarafsalsbréfs af fasteign sem á Auctión hefir seld verid, hljóti Auctiónarhaldarinn í laun sín 1 Rbdl. þegar kaupsumman ekki yfirstígur 1000 Rbdli., 2 Rbdli. ef hún er hærri, enn ekki meir enn 3000 Rbdlr., og 3 Rbdli. ef hún yfirstígur þessa upphæd.

§ 48.

Ef einhver Auctión, eptir ad hennar hefir beidst verid hjá Auctiónarhaldaranum og rádstofun hefir verid gjord fyrir auglýsíngu hennar, aptur kallast, hljóti Auctiónarhaldarinn þann honum fyri slíka auglýsíng í § 44 áqvardada betalíng og endurgjald, svo og þaradauki 48 ß. silfurs.

Enn ef hún aptur kallast, eptir ad Auctiónarhaldarinn hefir byrjad hana, eiga, auk þess sem honum ber fyrir auglýsínguna, 2 Rbdlr. ad gjaldast honum, og ef hann hefir ferdast, er þad undir honum komid, í stadinn fyri þessa 2 Rbdli. ad krefjast endurgjalds eptir § 16.

§ 49.

Útskriftir af Auctiónabókinni borgist eptir § 7, og sønnunar

tioner af en Auctionsregning betales med 4 ß., hvor den indeholder færre end fire Poster, og ellers med 1 ß. for hver Post.

§ 50.

I Tilfælde af Licitationer betales i et og alt det samme, som er fastsat for de Auctioner, hvormed de nærmest kunne sættes i Sammenligning.

§ 51.

Da det er Reqvirenten, som har at afholde Auctionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auctionsconditionerne gjores Kjøberen til Pligt at godtgjore disse, blive at iagttage, at denne Godtgjorelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auctionsbud, og Salariet beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfor Tilslaget er skeet, og hiint Tillæg.

6te Capitel.

Om den Betaling, som bør erlægges for Notarial-Forretninger.

§ 52.

Byefogden i Reikavig og hver Sysselmand for sit Syssel, hvilke forestaae Notarial-Forretninger sammesteds, bør nyde for at iværksætte Protest paa en Vexel for manglende Acceptation eller Betaling, naar Vexelen lyder paa en Sum indtil

500 Rbd. incl.	1 Rbd.	
fra 500 – excl. til 2000 Rbd. incl.	2 –	
– 2000 – – – 5000 – –	2 –	48 ß.
og derover	3 –	

áteiknun sérhvørs Auctiónarreiknings borgist med 4 ß., ef hann inniheldur færri enn 4 greinir, og annars med 1 ß. fyri hvørja grein.

§ 50.

Fyrir Undirbodsuppbod borgist í einu og øllu hid sama, sem fastsett er fyrir þær auctiónir, vid hvørjar þær geta nákvæmast í samjøfnud komid.

§ 51.

Þar þad er krefjandinn, sem á ad svara auctiónarkostnadinum, svo á, ef kaupandi í einhvørju stoku tilfelli skyldast til ad gjalda hann, þad ad adgætast, ad þettad endurgjald álitist sem vidbætir hins eginlega Auctiónarbods, og ad Salarium reiknist af samanlagdri upphæd þeirrar summu, hvarfyri tilslagid er sked, og téds vidbætis.

6ti Kapítuli.

Um þann betaling er gjaldast á fyrir Nótarial-Adgjørdir.

§ 52.

Býfógetinn í Reikjavík og hvør sýslumadur í sinni sýslu, er veita Nótarialadgjørdum þar forstødu, hljóti fyrir framkvæmd Prótests á eitt vexelbréf fyrir vantandi Acceptatión edur betaling, þegar vexelbréfid hljódar uppá Summu allt ad

	500 Rbdl. incl.				1 Rbd.		
frá	500	–	excl. til 2000 Rbdla. incl.		2	–	
–	2000	–	– – 5000	– –	2	–	48 ß.
	og þaryfir				3	–	

For hvilken Betaling, (der bliver at erlægge naar Forretningen er begyndt, skjondt Reqvirenten ikke forlanger den fuldført) Protesten tillige gives **in forma** beskreven.

§ 53.

For andre Protester, Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 80 ß.

Naar nogen af de her eller i § 52 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskjellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salarium, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen, efter Reqvirentens Forlangende, skeer, ikkun 32 ß.

§ 54.

For Beskrivelse af notariale Forretninger, naar de forlanges udstedte og bekræftede som Act, betales 24 ß. for hvert Ark, som Acten udgjør mere end 1 Ark, hvilket første Ark altid leveres uden Betaling.

Forlanges Gjenpart af en saadan Forretning, betales for hvert Ark 24 ß.

Hvis ellers nogen Gjenpart af noget Document forlanges hos **Notarius publicus**, betales det samme; men forlanges det kun, at han skal collationere og attestere en Gjenpart, som rigtig skreven leveres ham, finder kun halv Betaling Sted.

§ 55.

For at være tilstede, naar en Contract, et Testament, en Fuldmagt, eller anden saadan Handling oprettes, eller foretages, eller det allerede oprettede Document af Vedkommende høitidelig vedgaaes, og

Fyri hvorn betalíng (sem á ad gjaldast þegar gjorníngurinn er byrjadur, þó krefjandi ekki óski ad hann fullkomnist) Próteſtid ſomuleidis gefist útskrifad in forma.

§ 53.

Fyrir onnur Próteſt, Svarskrofur, nótarial ſtefnubirtíngar og adrar ſlikar adgjordir, borgist 80 ſkildíngar.

Þegar nokkur af þeim hér edur í § 52 umgetnu gjorníngum á ad fyrirtakast á fleirum ymislegum ſtodum, þá borgist fyri framkvæmd hans á fyrsta ſtad hid ádurnefnda Salarium, og fyri hvorn af þeim fleirum ſtodum hvar gjorníngurinn eptir krefjandans beidni ſkedur, einúngis 32 ß.

§ 54.

Fyrir útſkrift af nótarial adgjordum þegar þær æſkjast útgefnar og ſtadfestar í Actsformi, borgist 24 ß. fyri hvorja ork sem Actinn verdur meir enn 1 ork, hvor fyrsta ork ætíd meddeilist ókeypis.

Æſkist Afſkrift ſliks gjornings, borgist fyri hvorja ork 24 Skildíngar.

Ef annars Notarius publicus verdur bedinn um einhvorja afſkrift af nokkru ſkjali, borgist hid ſama; enn æſkist einúngis þess ad hann ſamanberi og ſtadfesti afſkrift nokkra, sem rétt ſkrifud afhendist honum, lúkist einúngis helmíngur betalíngsins.

§ 55.

Fyrir ad vera til ſtadar þegar einhvor ſamníngur, teſtament, fullmakt edur annar ſlikur gjorníngur frammkvæmist edur fyrirtekst, ellegar hid þegar fullgjorda ſkjal af hlutadeigendum alvarlega vidurkennist, og

derom meddele sin Attestation i behorig Form, nyder Notarius 80 ß., og derhos, naar Forretningen varer over 1 Time, 24 ß. mere for Timen.

§ 56.

For at modtage og udstede en Søeforklaring eller Søeprotest, til Brug ved Assurance-Beregning og Haverie-Opgjørelse, betales 4 Rbd. og for Beskrivelsen efter § 54.

§ 57.

Naar Rettensbetjente, for at foretage Notarial-Forretninger, hvortil de reqvireres, nødsages til at gjøre Reiser, betales disse herforuden efter § 16.

7de Capitel.

Angaaende Betalingen for adskillige andre Rettens-Betjente, tildeels som Øvrigheder, paaliggende Forretninger.

§ 58.

For Udstedelse af Reisepas betales i Almindelighed 16 ß., men hvis det gaaer ud paa en Reise ud af Island 24 ß., alt for hver Person, som Passet bemyndiger til at reise; dog betales kun det Halve af hiint Gebyhr for Huusmænd, Strandsiddere, Dagleiere, Tjenestefolk og andre, som med dem kunne sættes ved Siden; og alle beviislig Uformuende, som ellers ere berettigede til Pas, erholde samme uden al Betaling.

þarum að útgefa sinn vitnisburð í tilhlýðilegu formi, hljóti Nótarius 80 ß., og þaraðauki, þegar gjörníngurinn varar yfir 1 tíma, 24 ß. meira fyri tímann.

§ 56.

Fyri meðtekníngu og útgefníng svo nefndrar Sjóferðaskírslu eður Sjófarpróteśts, til brúkunar við Assúrance reikninga og Haverí-afreikninga, borgist 4 Rbdlir., og fyrir útskriftina eptir § 54.

§ 57.

Þegar Réttarins þjónar, til framkvæmdar Nótarial-aðgjörða, hvartil þeir kvaddir eru, neyðast til ferðalags, á það þaraðauki að borgast eptir § 16.

7di Kapítuli.

Viðvíkjandi betalíngi fyrir ýmsar aðrar aðgjørðir, er Réttarins þjónar, að nokkru leiti sem yfirvøld, eiga af hendi að leysa.

§ 58.

Fyrir útgefníng ferðapassa borgist almennt 16 ß., en ef þeir hljóða um ferð út úr Íslandi 24 ß., allt fyri sérhvorja persónu, hvorri passinn heimilar ferðina, þó borgist einúngis helmíngur téðs gjalds fyrir húsmenn, tómthúsmenn, daglaunamenn, vinnufólk og aðra, sem álítast þeirra jafnar, og allir bevísanlega snauðir, sem annars hafa rétt til að fá passa, fái hann án nokkurrar borgunar.

§ 59.

For den Paategning, der skal gives et Pas af Øvrigheden, betales 4 ß., uden Hensyn til hvormange Personer Passet lyder paa, dog at saavel de, der, efter § 58, ere fritagne for at betale Pas, som og de, der, efter samme §, kun have derfor at erlægge halv Betaling, intet bør betale for Pas-Paategning.

§ 60.

For ethvert Maalekar eller Alenmaal, som Byefogeden eller Sysselmanden justerer og indbrænder, betales 8 ß.

§ 61.

For et Borgerbrev paa Handelsnæring at udstede betales 2 Rbd., for et Ditto paa Haandværksnæring 1 Rbd., for at authorisere og forsegle en Handelsbog 1 Rbd., for at authorisere en Contrabog, stor eller liden 8 ß.

§ 62.

For at gjøre de fornødne Paategninger paa de et Handelsskib vedkommende Papirer samt meddele de Læsnings- og Sundheds-Attester samt andre Beviser, som det i Island skal modtage, betales til Byefogden eller Sysselmanden 16 ß. Sølv for hver Commercelæst, Skibet efter Maalebrev, er drægtigt. Dog gjelder dette kun, naar Skibet baade udlosses og indtager sin hele Ladning inden samme Retsbetjents District.

Men losser eller lader Skibet i Havne under forskjellige Jurisdictioner, bør paa hvert Sted, hvor det saaledes skal have sine Papi-

§ 59.

Fyrir þá áteiknan, sem gjörast ber á passa af yfirvaldinu, borgist 4 ß., án tillits til, um hvörsu margar persónur að passinn hljóði, þó að bæði þeir, sem eptir § 58 eru fríteknir frá að borga passa, svo og þeir, sem eptir sama § einúngis eiga að gjalda þarfyrir helmíng betalíngsins, ekkert borgi fyrir passans áteiknun.

§ 60.

Fyri sérhvört mæliker eður álnamæli, sem Sýslumaðurinn gildir eður markar með brennijárni, borgist 8 Skildíngar.

§ 61.

Fyrir útgefníng borgarabréfs til kaupskapar frama gjaldist 2 Rbdlr., fyrir annað slíkt til handverks iðkanar 1 Rbdlur., fyri gildíng og innsiglun höndlunarbókar 1 Rbdlr, fyri gildíng millumreikníngsbókar, hvört hún heldur er stór eða lítil, 8 ß.

§ 62.

Fyrir að gjöra nauðsynlegar áteiknanir á þau einhvörju kaupskipi viðvíkjandi skjöl, og að meðdeila þau lestrar- og heilbrigðis attest, svo og aðrar bevísingar, sem það í Íslandi á að meðtaka, borgist Býfógeta eða Sýslumanni 16 ß. fyri hvörja Commercelest sem skipið dregur, eptir mælingarbréfi. Samt gildir þettað einúngis þegar skipið bæði affermist og fermist að nýu innan hins sama Réttarins þénara umdæmis.

Enn affermist eður hlaðist skipið í höfnum ymsra réttar umdæma, skulu á hvörjum stað hvar það þannig skal fá skjöl sín áteiknuð og ný

rer paategnede og nye Papirer sig meddeelte, kun betales 8 ß. af hver Commercelæst efter Skibets Drægtighed.

Af de alene til Fiskerie udredede Skibe, der ankomme til og igjen bortgaae fra Landet, betales pr. Commercelæst 12 ß.

Af indenlandske Transport- og Fiske-Jagter, som ingen Passe behøve, betales for Eftersynet af Fiskejagternes Journaler og for Meddelelse af Attest til Fiskepræmiers Erholdelse 16 ß. pr. Commercelæst, men kun indtil en Drægtighed af 15 Commercelæster; er Drægtigheden større, erlægges kun 8 ß. for hver Commercelæst, dog at Betalingen for disse større Skibe ei i det Hele bliver under 15 Mk.

Hvor Skibe bringe Varer omkring til Forhandling i selve Landet, erlægges det halve af den Betaling, som ovenfor er fastsat for Handelsskibe.

8de Capitel.

Om Betaling for Repstyrere og andre Mænd, som bruges ved tinglige Forretninger.

§ 63.

For en Stevnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stevnes, enten det er Part eller Vidne, 36 ß., som deles lige mellem begge Stevnevidner, hvoraf Repstyreren ordentligviis bør være den Ene.

I Gjeldssager, der ei angaae mere end 25 Rbd., erlægges kun det Halve af hiint Gebyhr.

I alle offentlige Sager, samt de udi § 10 første Membrum omhandlede Sager, og i alle de Tilfælde, hvor den, der udtager Stevning, har beneficium processus gratuiti, betales intet Gebyhr for Stevningens Forkyndelse.

skjøl sér meddeild, einúngis borgast 8 skildíngar af hvorri Commercelest eptir skipsins farmrúmi.

Af þeim einúngis til fiskiafla útgjördu skipum, sem koma til landsins og aptur fara þadan, borgist af hvorri Commercelest 12 skildíngar.

Af innlendum flutnings- og fiski-jöktum, sem aungva passa þurfa, borgist fyri gegnumlestur fiskijaktanna dagbóka, og fyrir meddeilíng vitnisburda til útvegunar af fiskipremíum, 16 skildíngar af Commercelest, þó einúngis til 15 Commercelesta farmrúms; sé farmrúmid stærra, gjaldist einúngis 8 skildíngar fyri hvorja Commercelest, þó svo, ad borgunin fyri þessi stærri skip ekki alls verdi lægri enn 15 mörk.

Hvar skip flytja vorur um kríng í sjálfu landinu, gjaldist einúngis helmíngur þess betalings sem hér ad framan er fastsettur fyrir höndlunar skip.

8di Kapítuli.

Um betalíng handa Hreppstjórum og ødrum mønnum sem brúkast vid réttarins adgjørdir.

§ 63.

Fyrir birtíng á stefnum borgist fyri hvorja persónu, sem stefnd er, hvort heldur þad er málspartur eda vitni, 36 ß., sem skiptist jafnt milli beggja stefnuvotta, af hvorjum Hreppstjórinn reglulega á sá annar ad vera.

Í skulda málum, sem ekki vidvíkja meir enn 25 Rbdlm., gjaldist einúngis helmíngur tédrar borgunar.

Í øllum opinberum málum, svo og þeim í 10da § fyrsta atridi umgreindu málum, og í øllum þeim tilfellum, hvar sá, sem úttekur stefnu, hefir **beneficium processus gratuiti**, borgist ekkert gjald fyri birtíng stefnunnar.

Ovenanførte Betaling erlægges og i alle Tilfælde til Stevnevidnerne for at forkynde en Dom eller anden Retshandling, som ved Stevnevidner bør kundgjøres den Paagjeldende.

Men, naar de bruges til at forrette Beskikkelser, Op- og Udsigelser og andre lignende Ærinder, hvorfor de ei bør undslaae sig, kunne de i alle Tilfælde, og uden Hensyn til Beløbets Størrelse, kræve den ovennævnte fulde Betaling af 36 ß. for hver Person, Forkyndelsen skeer for, men til Deling mellem begge Stevnevidner. Behøve Stevningsmændene, for at forkynde Stevninger eller andet, som i denne § er omhandlet, at reise over 1 Miil henad til Lands eller over ½ Miil til Søes, nyder enhver af dem, hvad enten Gebyhr for Forkyndelsen, efter det Foranførte, skal erlægges eller ikke, men i første Tilfælde tilligemed Gebyhret 24 ß. for hver Miil til Lands eller hver halve Miil til Søes, beregnet fra deres Hjem til Forretningsstedet, uden at Hjemreisen kommer i Betragtning.

§ 64.

For paa offentligt Sted at oplæse eller at opslaae en Bekjendtgjørelse om Skifter eller Auctioner, eller andre saadanne Foranstaltninger, eller iøvrigt at kundgjøre noget til Kirkestevne, som der maa kundgjøres, nyder Repstyreren 18 ß. for hvert Sted, hvor denne Forretning efter Forlangende foretages. Men for Bekjendtgjørelse i offentlige Sager nyder han intet Gebyhr.

Derimod bør der, forsaavidt han har Reiser at gjøre, endog om Sagen er offentlig, gives Godtgjørelse efter § 63, forsaavidt Reisen er af den Beskaffenhed, at den efter hiin §'s Indhold skal godtgjøres. Dog kan han i intet Tilfælde faae Reisegodtgjørelse for Be-

Ádurumgetinn betalíngur gjaldist einnig, í öllum tilfellum, til stefnuvottanna fyri birting dóms edur annars réttargjörníngs, sem af stefnuvottum á ad auglýsast hlutadeiganda.

Enn, þegar þeir brúkast til ad framkvæma svarskröfur, uppsagnir edur útbyggíngar og ennur þvílík eríndi, hvarhjá þeir ekki meiga hlidra sér, geta þeir í öllum tilfellum og án tillits til upphædarinnar stærdar, krafid þann fyrrnefnda betalíng af 36 ß. fyri slíka birtíng fyri hvorri persónu, sem skiptist milli beggja stefnuvotta. Þurfi stefnuvottarnir, til ad auglýsa stefnur edur annad sem í þessum § er umgreint, ad ferdast meir enn 1 mílu burt til lands edur yfir ½ mílu sjóveg, hljóti hvor þeirra, hvort heldur kaup fyri birtínguna, eptir ádurskrifudu, á ad borgast ellegar ekki, enn í fyrstnefndu tilfelli, ásamt kaupgjaldinu, 24 ß. fyri hvorja mílu til lands ellegar hvorja hálfa mílu sjóveg, reiknad frá heimili þeirra til gjörníngsstadarins, án þess ad heimferdin komi til álits.

§ 64.

Fyrir upplestur edur uppfestíng einhvorrar auglýsingar um skipti edur Auctiónir, ellegar adrar slíkar rádstafanir, edur annars ad auglýsa nokkud vid kirkjustefnu, sem þar má auglýsast, hljóti hreppstjórinn 18 ß. fyri hvorn stad, hvar þessi gjörníngur eptir beidni verdur framinn. Enn fyrir auglýsing í opinberum málum fái hann ekkert kaup.

Þarámót á, ad svo miklu leiti hann hlýtur ad vera í ferdalagi, þó eríndid se opinbert, endurgjald ad lúkast honum eptir § 63, ad því leiti sem ferdinni er þannig varid, ad hún eptir téds §s innihaldi á ad borgast. Þó má hann í aungvu tilfelli fá fararkaup fyrir auglýsingar,

kjendtgjørelser, som skeer ved hans egen Sognekirke om Søn- eller Helligdage, naar der er Gudstjeneste.

§ 65.

Naar Repstyreren, paa Sysselmandens Vegne, foretager Registreringer eller Vurderinger til Efterretning ved Skifter eller Auctioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Boets Masse er under 100 Rbd. inclusive . . . . 40 ß.

fra 100 Rbd. excl. til 300 Rbd. incl. 80 –
– 300 – – – 600 – – 1 Rbd. 32 –
over 600 – . . . . 2 – -

uden Tillæg af Reiseomkostninger.

§ 66.

Naar ellers Repstyreren, paa Sysselmandens Vegne, forestaaer en Besigtelses- eller Vurderings-Forretning, eller han paa Sysselmandens Vegne bruges ved Aasteds- eller andre deslige Forretninger, nyder han dagligen 1 Rbd. uden sær Godtgjørelse for Reiseomkostninger.

§ 67.

Til Syns- og Vurderings-Mænd over faste Eiendomme, være sig i Anledning af Leilændingers Huse og Jorder, eller til Oplysning om den Værd, hvorfor en Eiendom kan gjelde ved Udlaan af Umyndiges eller offentlige Midler, eller til Brug under Retstretter, eller til Regel ved en Skiftedeling, eller til Auctionsefterretning, eller hvilketsomhelst andet Øiemedet maatte være, betales til Synsmændene 1 Rbd., hvoraf Repstyreren, hvis han er den ene Synsmand, oppebærer de

sem gjørast vid hans egin sóknarkirkju á sunnu- eda helgi-døgum, þegar gudsþjónusta þar verdur framflutt.

§ 65.

Þegar hreppstjórinn, vegna sýslumannsins, semur uppskriftir edur virdíngar til adgætslu vid skifti edur Auctiónir, borgist honum fyri þett- ad hans verk, þegar øll búsins upphæd er lægri enn 100 Rbdr. inclusive . . . . 40 ß.

frá 100 Rbd. excl. til 300 Rbd. incl. 80 –
– 300 – – – 600 – – 1 Rbd. 32 –
yfir 600 – . . . . 2 – ,

án vidbætis til ferdakostnadar.

§ 66.

Þegar annars hreppstjórinn, vegna sýslumannsins, veitir einhvørjum skodunar- edur virdíngar- gjørníngi forstødu, ellegar hann, vegna sýslumannsins, brúkast vid áreidar- edur adrar slíkar-gjørdir, hljóti hann daglega 1 Rbdl., an sérlegs endurgjalds ferdakostnadarins.

§ 67.

Til Skodunar- og virdíngar- manna yfir fasteignir, hvørt heldur sem þær vidvíkja landsetans húsum og jørdum, edur eiga ad upplýsa þad verd, fyri hvørt slík fasteign á ad gilda vid útlán ómyndugra edur opinberra fjármuna, ellegar til brúkunar vid réttarþrætur, edur til reglu vid skiftaúthlutan, edur til Auctiónarleidbeiníngar, edur hvørt sem helst augnamidid annars kynni ad vera, borgist skodunarmønnunum 1 Rbdlr., hvaraf hreppstiórinn, ef hann er sá eini skodunarmadur, hljóti 60 ß., enn

60 ß. og den anden 36 ß., imod at Repstyreren fører Forretningen i Pennen.

Ere de begge Repstyrere eller ingen af dem er det, deles Gebyhret lige mellem dem.

For Deling af Gaardes Marker og Huse betales det samme.

For Syn og Vurdering over Løsøre erlægges 64 ß. til lige Deling.

Skulde i noget Tilfælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn eller Vurdering, vil dobbelt Betaling blive at udrede, saa at hver især nyder den samme Betaling, som naar Forretningen afholdtes af to Mænd.

I alle Tilfælde nyder hver Syns- og Vurderingsmand, naar han skal møde ved Retten for at afhjemle Forretningen ved Eed, et Tillæg af 16 ß.

§ 68.

For de Mænd, hvad enten Repstyrere eller andre, der bruges som Vidner ved Skifteforretninger, samt til at gaae Skifteforvalteren tilhaande ved Forseglinger, Registreringer, Tilsigelser o. s. v., maae Skifteforvalteren føre Boet til Udgift fra 1 til 15 Rbd. i Forhold til Boets Formue og det Arbeide, som ved slige Forretninger forefalder, dog at dette ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af det i § 35 hjemlede Skiftesalarium.

Skulde nogen ville føre Anke over den af Skifteforvalteren i saa Henseende tilstaaede Betaling, tilkommer det Overøvrigheden at afgjøre denne Anke.

§ 69.

Naar Repstyreren efter Sysselmandens Ordre, som dennes Fuld-

hinn 36 ß., med því skilyrdi, ad Hreppstjórinn uppskrifi þad sem framm hefir farid.

Séu þeir bádir hreppstjórar, edur hvorugur þeirra, skiptist kaupid ad jöfnu medal þeirra.

Fyri skifti á bæa jördum og húsum borgist hid sama.

Fyri skodun og virdíngu á lausum aurum borgist 64 ß. til jafnra skifta.

Ef í einhvörju tilfelli tvöfold tala manna brúkast til skodunar eda virdíngar, á tvöfaldur betalíngur ad greidast, svo ad hvör sérílagi hljóti sömu borgun, sem hann fengid hefdi, ef gjörníngurinn hefdi verid framinn af tveimur mönnum.

Í öllum tilfellum hljóti hvör skodunar edur virdíngar madur, þegar hann á ad mæta í réttinum til ad stadfesta gjördina med eidi, 16 ß. í vidbæti.

§ 68.

Fyri þá menn, hvört heldur þeir eru hreppstjórar edur ekki, er brúkast sem vitni vid skiftagjörnínga, svo og til ad vera skiftahaldaranum innanhandar, vid innsiglanir, uppskriftir, skipanir o. s. fr. má skiftahaldarinn færa búinu til útgjalds frá 1 til 15 Rbdla. ad tiltölu vid búsins formegun og þad erfidi sem orsakast af slíkum gjörníngum, þó svo, ad þettad ekki yfirstigi ⅓ af þeim í 35ta § heimiludu skiftalaunum

Ef nokkur vill ákæra þá borgun, er lýkst skiftahaldaranum í því tilliti, á háyfirvaldid ad skera úr þeirri ákæru.

§ 69.

Þegar Hreppstjórinn, eptir Sýslumannsins skipan, sem hans um-

mægtig, og paa hans An- og Tilsvar, udfører nogen Foged-Forretning, erholder han det halve af det i § 17 bestemte Gebyhr for deslige Forretninger, men det andet halve tilfalder Sysselmanden.

§ 70.

I de Tilfælde, hvor Anordningerne gjøre Repstyreren det til Pligt at foranstalte Udpantninger, nyder han 24 ß. af enhver, hos hvilken en saadan Udpantning skeer, samt Reisen betalt efter § 63.

§ 71.

Forvalter Repstyreren, i Sysselmandens Forfald og efter hans Fuldmagt, ubetydelige Auctioner, nyder han udeelt det i § 41 bestemte Salarium, men naar Hittefæ, efter forgjæves Oplysning og Fodring i lovbestemt Tid, af Repstyreren sælges ved offentlig Auction, nyder han i Salarium $\frac{1}{6}$ Deel af Auctionsbeløbet og Sysselmanden $\frac{1}{6}$ Deel.

§ 72.

For Delinqventers og Romningsmænds Hæftelse og Transport, erholder Repstyreren billig Betaling for deres Underholdning, efter Overøvrighedens Bestemmelse, foruden Godtgjørelse for virkelige Udgifter.

For deres Varetægt nyder han ugentlig 1 Rbd.

For hver Gang, han besørger saadanne Revselser med Riis, som Rescripterne af 25de July 1808 § 7, 3die May 1816 og 21de May 1823 foreskrive, efter Dom exeqverede paa de Skyldige, erholder han 2 Rbd.

De i denne § indeholdte Bestemmelser gjelde i lige Tilfælde for Reikaviks Politiebetjente.

bodsmadur og í hans ábyrgd, fremur nokkud fógetaverk, hljóti hann helming þess í § 17 ákvedna gjalds, enn hinn helmingur tilheyri Sýslumanninum.

§ 70.

Í þeim tilfellum er tilskipanirnar uppáleggja Hreppstjóranum þá skyldu ad gjöra nokkud upptækt, hljóti hann 24 ß. af hvörjum, hjá hvörjum slíkt nám skedur, og borgun ferdarkostnadarins eptir § 63.

§ 71.

Haldi Hreppstjórinn, í Sýslumannsins forföllum og eptir fullmakt hans, lítilfjörlegar Auctiónir, hljóti hann án skifta þad í § 41 tiltekna Salaríum, enn ef fundinn fénadur, hvörjum forgefins hefir lýst verid, enn hann fódradur um þá tíd sem lögin ákvarda, verdur seldur af Hreppstjóranum á opinberri Auctión, hljóti hann í Salaríum ⅙ part af Auctiónarverdinu, enn Sýslumadurinn ⅙ part.

§ 72.

Fyrir sakamanna og strokumanna faungun og flutníng fái Hreppstjórinn sanngjarna borgun fyri þeirra vidurværi, eptir hins ædra Yfirvalds ákvördun, auk endurgjalds verulegra útgifta.

Fyri þeirra vardhald fái hann 1 Rbdl. um vikuna.

Fyri hvört sinn sem hann gjörir rádstöfun fyrir, ad slíkar refsíngar med vendi, er Konúngsbréfin af 25ta Júlí 1808 § 7, 3dja Maí 1816 og 21ta Maí 1823 fyriskrifa, eptir dómi framkvæmist á þeim seka, fái hann 2 Rbdli.

Þær í þessum § innifoldu ákvardanir gilda í líkum tilfellum fyri Reikjavíkur Politiþénara.

§ 73.

Naar Passer, for hvis Paategning der efter denne Anordnings § 59 skal erlægges Betaling, paategnes af Repstyreren, nyder han den i bemeldte § bestemte Betaling.

Lige Betaling nyder han, naar en Huusbond, som ei er skrivkyndig, i Overeensstemmelse med Rescriptet 7de April 1780, overdrager ham at udstede Skudsmaal til et Tyende, eller og Huusbondens Skudsmaal, efter dette Rescript, af ham attesteres.

§ 74.

De Vidner, der overvære Auctioner eller Foged-Forretninger, nyde derfor hver en Betaling af 16 ß. daglig; men ved de i § 70 omhandlede Udpantningsforretninger kun det halve; derimod haver Notarius publicus selv at forskaffe de Vidner, som skulle overvære Forretningen, uden videre Byrde for Reqvirenten.

§ 75.

Forsaavidt Syns- og Vurderingsmænd maae gjøre Reiser til det Sted, hvor Forretningen skal iværksættes, forholdes efter § 63; men Rettens-Betjent bør ei uden Nødvendighed udmelde eller tiltage Mænd, der boe saa langt borte, at Reiseudgifter derved gjøres fornødne. Iøvrigt bør disse Reiseudgifter og godtgjøres i offentlige og beneficerede Sager, hvor forresten Mændene ingen Betaling nyde.

§ 73.

Þegar passar, fyri hverra áteiknun borgun á ad gjaldast eptir þessarar tilskipunar § 59, áteiknast af hreppstjóranum, fái hann þá í nefndum § ákvednu borgun.

Somu borgun fái hann, ef húsbóndi nokkur, sem ekki kann ad skrifa, samkvæmt Konúngsbréfi af 7da Aprilis 1780, lætur hann sín vegna gefa hjúi sínu vitnisburdar sedil, edur og húsbóndans vitnisburdur, eptir þessu Kóngsbréfi, af honum stadfestist.

§ 74.

Þau vitni, sem eru vid Auctiónir edur fógetagjörninga, fái þarfyrir hver, í kaup, 16 ß. um daginn, enn vid þær í 70ta § umgetnu námsgjördir einúngis helmíng þaraf; þarámót á Notarius publicus sjálfur ad útvega þau vitni, sem eiga ad vera vid (hans) verk, án frekari þýngsla fyri þann er þeirra krefur.

§ 75.

Ad svo miklu leiti skodunar- og virdingarmenn hljóta ad takast ferdir á hendur til þeirra stada hvar gjördin á ad framkvæmast, breytist eptir § 63; enn Réttarins þjón á eigi, ad naudsynjalausu, ad nefna edur tiltaka menn, er búa svo lángt burtu, ad ferdakostnadur þessvegna verdi naudsynlegur. Annars á þessi ferdakostnadur og svo ad endurgjaldast í opinberum og beneficerudum sokum, í hverjum þeir menn annars ekkert kaup hljóta.

9de Capitel.

Almindelige Regler til Jagttagelse ved det Foregaaende.

§ 76.

Alle i dette Reglement foreskrevne Gebyhrer og Diætpenge bør erlægges i Rigsbankpenge Sølv.

Ligeledes ere de Summer, i Forhold til hvilke Gebyhrer blive at betale, at forstaae om Rigsbankpenge Sølv; og naar Gebyhret skal udredes af eller i Forhold til Sedler og Tegn, bør disse reduceres til Sølv efter den i Island, ifølge Placat af 11te May 1819 § 1, ved Betalingstiden gjeldende Qvartalscours. Jøvrigt bør de Vedkommende være pligtige, i Stedet for den dem tillagte Pengebetaling, at imodtage andet gyldigt Lovøre, beregnet til Penge efter den ved Betalingstiden gjeldende Capitelstaxt. Dog er denne Regel ikke anvendelig paa de Gebyhrer, som blive at erlægge ved Overretten, og som bør beregnes Vor Kasse til Indtægt.

§ 77.

Den Forhøielsesafgift af 12½ pC., som hidtil har været svaret af Retsgebyhrerne i Island, skal for Fremtiden være eftergivet.

§ 78.

I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bør der i Protocollen stedse anmærkes Klokkeslettet, naar Forretningen begynder og naar den sluttes.

9di Kapítuli.

Almennar reglur til adgætslu vid hid framanskrifada.

§ 76.

Öll þau í þessari reglugjörd fyrirskrifudu gjöld og tæripeníngar eiga ad lúkast í Ríkisbánka peníngum silfurs.

Sömuleidis eiga þær summur, ad tiltölu vid hvörjar kaupgjöld eiga ad borgast, ad skiljast um Ríkisbánka peninga silfurs; og þegar kaupgjaldid á ad lúkast af sedlum og teiknum, edur ad tiltölu til þeirra, á þad ad útreiknast í silfri eptir þeim á Íslandi, samkvæmt Opnu bréfi af 11ta Maí 1819 § 1 á borgunartídinni gildandi Qvartals-Cours. Annars eiga hlutadeigendur ad vera skyldugir til, í stadinn fyri þad þeim tilskilda peníngagjald, ad taka á móti ödrum gildandi lögaurum, útreiknudum í peníngum eptir þeim á borgunartídinni gildandi Kapítels-Taxta. Samt má þessi regla ekki heimfærast til þeirra gjalda, sem eiga ad greidast vid Yfirréttinn, og sem eiga ad reiknast vorum sjódi til inntektar.

§ 77.

Þad hækkunar-afgjald af $12\frac{1}{2}$ af hundradi, er hingad til hefir goldid verid af réttargjöldunum á Íslandi, skal eptirleidis eptirgefid.

§ 78.

Í þeim tilfellum, í hvörjum nokkurt af þeim í þessari reglugjörd umgetnu embættisverkum borgast ad tiltölu vid þá tímalengd um hvörja þad varar, á ætíd í Prótókollinum ad tiltakast sú klukkustund þegar verkid byrjar, og þegar því er lokid.

§ 79.

For Papir og andre Skrivematerialier til Acters og andre Forretningers Beskrivelse eller Udskrifters Udstedelse erlægges ingen særskilt Betaling; men Indbindingen, hvor den behoves, betales for sig.

I Henseende til Acters og Udskrifters Udstedelse bør iøvrigt Placaten af 9de April 1783 iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhøies til 28 og Bogstavtallet i hver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed, og hvor der, i Medhold af bemeldte Placat, behoves ikkuns een Margen, til 24; men hvor tvende forekomme, til 16.

§ 80.

Naar Embedsmænd og andre Betjente nødsages til at gjøre Reiser til og fra det Sted, hvor deres Forretninger foretages, skulle de selv bekoste deres Befordring og Underholdning, undtagen i de Tilfælde, hvor der ved dette Reglement udtrykkeligen er tillagt dem Reiseomkostninger.

§ 81.

Paa alle Acter og Documenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Rettens-Betjente oppebære nogen Betaling, eller som angaae Forretninger, hvorfor Betaling af dem er oppebaaret, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og med Bogstaver; hvilket skal gjelde saavel om den Godtgjørelse for Reiseudgifter, som maatte have fundet Sted, som om egentlige Gebyhrer.

Forsømmer den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, dette, bør han første Gang, han befindes i saadan Forseelse, bøde fra

§ 79.

Fyri pappír og önnur skriffaung til Akta edur annara gjörnínga skriftar, ellegar afskrifta útgefníngar, gjaldist ekkert sérílagi, enn innfestíngin, þegar hennar þarf vid, borgist út af fyri sig.

Í tilliti til Akta og afskrifta útgefníngar á annars opid bréf af 9da Aprílis 1783 ad adgætast, þó svo, ad hinn skipadi línu fjöldi á hvörri sídu hækkist til 28, og bókstafa fjöldinn í hvörri línu hækkist almennt til 32, enn þar sem einúngis þarf ad hafa eina spátsíu, í medhaldi fyrrgreinds opna bréfs, til 24, enn hvar tvær spátsíur eru, til 16.

§ 80.

Þegar Embættismenn og adrir neydast til ferdalags til þess stadar edur frá, hvar verk þeirra framkvæmast, eiga þeir sjálfir ad kosta þeirra fararskjóta og vidurværi, nema í þeim tilfellum, í hvörjum þessi reglugjörd med berum ordum heimilar þeim endurgjald ferdakostnadarins.

§ 81.

Á öllum þíngsgjörníngum og skjölum, fyri hvörra útgefníng edur áteiknun Réttarins þjónar fá nokkurn betalíng, edur sem vidvíkja embættisverkum, hvarfyrir þeir ádur hafa borgun þegid, á þad medtekna kaup ad nefnast bædi med tölu og bókstöfum; hvad líka á ad gilda bædi um þad endurgjald ferdarútgifta, sem kynni hafa gjört verid, og um eginleg réttargjöld.

Forsómi sá embættismadur, sem fengid hefir borgunina, þetta, á hann í 1ta sinn, er hann drýgir slíka yfirsjón, ad sektast um 5 til

5 til 10 Rbd., 2den Gang fra 10 til 20 Rbd., 3die Gang fra 20 til 40 Rbd., alt Sølv, og 4de Gang have sit Embede forbrudt.

§ 82.

Befindes nogen Embedsmand for Embedsforretninger enten at have oppebaaret Sportler eller anden Godtgjørelse, hvor samme efter dette Reglement ei bør finde Sted, eller at have taget større Betaling end ved dette Reglement er hjemlet, da bør han, uagtet den, som erlagde Betalingen, deri har samtykket, for 1ste Gang betale i Mulct fra 20 til 40 Rbd. Sølv, samt have det formeget oppebaarne forbrudt til vedkommende Fattigkasse; men i Gjentagelses-Tilfælde skal han have sit Embede forbrudt. Men skulde nogen Embedsmand gjøre sig skyldig i noget svigagtigt Forhold med Hensyn til Sportlers Oppebørsel, skal han, om det end er første Gang, han saaledes findes skyldig, have sit Embede forbrudt og efter Sagens Beskaffenhed yderligere ansees i Overeensstemmelse med Lovgivningens Grundsætninger.

§ 83.

Alle Retsbetjente, som oppebære Sportler, bør holde en ordentlig Sporteljournal, indrettet efter det vedføiede Schema.

Datum.	Forretningerne	Af hvem betales.	Efter hvad § i Reglementet	Gebyhret i Sølv			Afskrift for Betaling.
				Rbd.	Mk.	ß	

Denne Journal bør være forsynet med vedkommende Øvrigheds Authorisation og i det mindste een Gang aarlig eftersees og paaskrives

10 Rbdl., 2ad sinn 10 til 20 Rbdla., 3dja sinn frá 20 til 40 Rbdla., allt í silfri, og í 4da sinn hafi hann fyrigjört sínu embætti.

§ 82.

Verdi nokkur embættismadur ad því fundinn, ad hann annadhvort hafi þegid aukatekjur edur annad endurgjald, sem ekki eptir þessari reglugjörd hefdi átt ad gjaldast, ellegar ad hafa tekid hærri borgun enn þessi reglugjörd heimilar, þá á hann, þó sá sem borgunina galt hafi þartil gefid sitt samþykki, í 1ta sinn ad gjalda í sektir frá 20 til 40 Rbdl. silfurs, og ad hafa því, er hann of frekt tók, fyrigjört til hlutadeigandi fátækrasjóds; breyti hann svo optar, missi hann sitt embætti. Enn ef nokkur embættismadur kynni ad gjöra sig sekan í nokkurri svikssamlegri breytni vidvíkjandi hans aukatekjum, á hann, þótt þad sje í fyrsta sinni ad hann þannig verdur sekur fundinn, ad hafa fyrigjört sínu embætti og eptir málsins ásigkomulagi enn frekar ad álítast eptir laganna grundvallarreglum.

§ 83.

Allir Réttarins þjónar, sem aukatekjur þyggja, eiga ad halda reglulega Aukatekju-dagbók, tilbúna eptir þessu formi:

Datum.	Embættisverkin	Af hvorjum þau borgist	Eptir hvorjum § í reglugjördinni	Kaupgjaldid í silfri			Afskriftir fyri betalíng.
				Rbdr.	Mk.	ß	

Þessi dagbók á ad gjörast löggild med hlutadeigandi Yfirvalds áteiknan, og ad minnsta kosti einusinni árlega yfirskodast og áteiknast

af ovenmeldte Øvrighed, der nøie bør paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringen, ifølge samme, har fundet Sted.

§ 84.

For Retsgebyhrer kan paa vedkommende Retsbetjentes Begjæring, efter foregaaende Ordre af Amtmanden, foretages Udpantning, som dog ei maa forlanges førend 4 Ugers Forløb, fra den Tid af at regne, at fornævnte Retsgebyhrer og Afgifter burde været erlagte, ligesom og slig Udpantning heller ikke maa skee for Restancer, der ere over eet Aar gamle. Denne Udpantning iværksættes af Repstyreren.

§ 85.

Udpantningsordren bør indeholde den Clausul: "paa Reqvirentens eget An- og Tilsvar", med Hensyn til at den, som Udpantningen er overgaaet, bør være berettiget til ved ordinair Rettergang at sagsøge Reqvirenten, forsaavidt den Fordring, hvorfor han har forlangt Udpantning, maatte i nogen Henseende være urigtig. Iøvrigt følger det af sig selv, at vedkommende Rettensbetjent, hvis Fordringen gjøres ham stridig, kan, istedetfor strax at forlange Udpantning, søge den Paagjeldende ved sædvanlig Rettergang.

§ 86.

For de Vor Kasse tilfaldende Gebyhrer i Anledning af Retspleien bør forlanges Udpantning inden andre 4 Uger, efterat de i § 84 anførte 4 Uger ere forløbne.

af fyrrnefndu Yfirvaldi, sem á nákvæmlega ad adgæta, hvort allt verdi reglulega í hana innfært, og hvort nokkur óréttvísi á móti því hafi framin verid, aukatekjunum vidvíkjandi.

§ 84.

Fyri réttargjöld má, þegar Réttarins hlutadeigandi þjón þess krefur, eptir Amtmannsins undangenginni skipun, námsgjörníngur ad framkvæmast, enn hans má þó ekki beidast fyrr enn 4 vikur eru lidnar, frá þeirri tíd ad reikna, á hvorri nefnd réttargjöld og útsvör hefdu átt ad lúkast, eins og heldur ekki slíkt nám má ske fyrir skuldir, sem eru meir enn eins árs gamlar. Þessi námsgjörníngur á ad framkvæmast af Hreppstjóranum.

§ 85.

Námsskipunin á ad innihalda þettad skilyrdi: "í krefjandans ábyrgd og tilsvari", med tilliti til þess, ad sá, sem fyri námsgjörníngnum hefir ordid, á ad hafa rétt til ad höfda málssókn, med reglulegum réttargángi, mót krefjandanum, ad svo miklu leiti sú krafa, hvarfyrir hann hefir náms beidst, kynni í nokkru tilliti raung ad vera. Annars er þad sjálfsagt, ad hlutadeigandi réttarins þjón, ef einhvor mótsegir krofu hans, má, í stad þess ad beidast náms strax, höfda saksókn mót hlutadeiganda med sidvanalegum réttargángi.

§ 86.

Fyri þau réttar gjöld er tilfalla Vorum sjód í tilliti til réttaradgjörda, á náms ad beidast innan annara 4 vikna, eptir ad þær í § 84 nefndu 4 vikur eru lidnar.

Forsømmes dette, bliver vedkommende Retsbetjent selv ansvarlig for Beløbet.

§ 87.

Alle de Bøder, som ifølge dette Reglement blive at erlægge, tilfalde vedkommende Fattigvæsens Kasse.

§ 88.

Foruden at dette Sportelreglement paa sædvanlig Maade bør kundgjøres, bør et Exemplar af samme opbevares paa ethvert Tingsted, samt hos enhver Retsbetjent eller Repstyrer være at finde til Eftersyn for Vedkommende, som begjære det.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg,
den 10de September 1830.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

Stemann.

Monrad. Örsted. Lassen. Kjerulff. Lange. Hansen.

Forsómist þetta, verdur hlutadeigandi réttar-þjón ad standa sjálfur inni fyrir gjaldinu.

§ 87.

Allar þær sektir, sem eptir þessari reglugjørd eiga ad gjaldast, tilfalli hlutadeigandi fátækra féhirdslu.

§ 88.

Auk þess ad þessi Aukatekju-reglugjørd á ad auglýsast á sidvanalegan hátt, á eitt Exemplar af henni ad geymast á hvørjum þingstad, og lika á hún ad geymast hjá hvørjum Réttarins þjóni edur Hreppstjóra til eptirsjónar fyri hlutadeigendur er þess kynnu ad óska.

Hvareptir allir hlutadeigendur sér allraundirgefnast hegda eiga.

Gefid á Voru sloti Fridriksbergi,

þann 10da September 1830.

Undir Vorri Konúnglegu Hønd og Innsigli.